

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 512

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
144.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale	2
485.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale	2
★		
490.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i>	3
491.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i>	3
492.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i>	4
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI		
96.	— Ordin privind aprobarea clauzelor obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale	4–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 21 din 19 martie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 101/2017 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101 din 14 decembrie 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1007 din 19 decembrie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 20 iunie 2018.
Nr. 144.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 101/2017 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS

București, 19 iunie 2018.
Nr. 485.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de apreciere pentru contribuția deosebită la promovarea culturii și artei românești, transformând diplomația culturală într-un veritabil instrument al dezvoltării relațiilor diplomatice cu partenerii britanici și internaționali,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria F „Promovarea culturii”, domnului Dorian-Alexandru Branea, director al Institutului Cultural Român din Londra, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 20 iunie 2018.

Nr. 490.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru înalta ținută morală și profesională de care au dat dovadă, de-a lungul vieții, în semn de profund respect pentru cutremurătoarele suferințe îndurate în temnițele comuniste, precum și pentru demnitatea și curajul cu care au luptat pentru susținerea valorilor democratice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*:

- domnului Andreescu Mihail;
- domnului Ciobâncan Vasile;
- domnului Dumitrescu Cristinel-Florin;
- domnului Man Nistor;
- domnului Mihai Dionisie;
- domnului Mușiu Caius Vladimir;
- domnului Stanca Teodor;
- doamnei Sturza Valentina;
- domnului Voican Nicolae.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 20 iunie 2018.

Nr. 491.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru înalta ținută morală și profesională de care au dat dovadă, de-a lungul vieții, în semn de profund respect pentru cutremurătoarele suferințe îndurate în temnițele comuniste, precum și pentru demnitatea și curajul cu care au luptat pentru susținerea valorilor democratice,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*:

- domnului Bazon Dumitru;
- domnului Boiangiu Cornel;
- domnului Dragomir Silviu;
- domnului Grama Ioan;
- domnului Nicoară Ioan;
- domnului Ottulescu Dan;
- domnului Rizescu Sergiu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

București, 20 iunie 2018.
Nr. 492.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

O R D I N

**privind aprobarea clauzelor obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor
în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale**

Având în vedere prevederile art. 130 alin. (1) lit. e) și ale art. 138 alin. (1) lit. d¹) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă clauzele obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Clauzele obligatorii prevăzute la art. 1 se aplică în situațiile de la art. 5 lit. f) și ale art. 19 din Regulamentul privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare

în Domeniul Energiei nr. 32/2017, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiilor art. 4 lit. h), i) și j) și ale art. 23 alin. (1) din Regulamentul privind racordarea la sistemul de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 82/2017, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care acestea nu contravin specificului raporturilor contractuale dintre părți.

Art. 3. — Societatea Națională de Transport al Gazelor Naturale Transgaz — S.A., operatorii de distribuție a gazelor naturale, operatorii economici autorizați pentru proiectarea și/sau execuția sistemelor de distribuție/transport a/al gazelor naturale, precum și verficatorii de proiecte atestați pentru sistemele de distribuție/transport a/al gazelor naturale vor duce

la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 25 mai 2018.
Nr. 96.

ANEXĂ

**Clauzele obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor
în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale**

CAPITOLUL I

Părțile contractante

A. Operatorul de distribuție/transport și de sistem a/al gazelor naturale,
(denumirea)

cu sediul social în,
număr de înmatriculare, cod fiscal,
cont bancar nr., deschis la banca,
titular al Licenței nr. de operare a sistemului de distribuție/transport a/al gazelor naturale, deținător al unui drept de folosință/operare asupra obiectivelor din sectorul gazelor naturale ce fac obiectul Contractului, reprezentat legal prin dl/d-na, în calitate de,
și

B. Operatorul economic autorizat ANRE pentru proiectarea sistemelor de distribuție/transport a/al gazelor naturale (OEP), tip autorizație,
(denumirea)

valabilă de la data de până la data de, cu sediul în, str. nr., telefon, /fax, e-mail, număr de înmatriculare, cod fiscal, cont bancar, deschis la Banca, reprezentat legal prin dl/d-na, având calitatea de, și/sau

C. Verficatorul de proiecte tehnice atestat ANRE (VP), tip atestat,
(numele și prenumele)

pentru sistemele de distribuție/transport a/al gazelor naturale, valabil de la data de până la data de, e-mail, telefon, /fax, cont bancar, deschis la Banca, și/sau

D. Operatorul economic autorizat ANRE pentru execuția sistemelor de distribuție/transport a/al gazelor naturale (OEE), tip autorizație,
(denumirea)

valabilă de la data până la data de, cu sediul în, str. nr., telefon, /fax, e-mail, număr de înmatriculare, cod fiscal, cont bancar, deschis la Banca, reprezentat legal prin dl/d-na, având calitatea de

CAPITOLUL II

Obiectul contractului și tariful aferent

Art. 1. — (1) Activitățile necesare racordării la sistemul de distribuție/transport gaze naturale, a,
(imobilului/obiectivului/sistemului nou)
amplasat în,
(strada, numărul, satul, comuna/orașul/municipiul, județul)
sunt:

a) obținerea certificatului de urbanism, a avizelor și a autorizațiilor emise de organismele abilitate, precum și a autorizației/autorizațiilor de construire a lucrărilor necesare racordării, în numele OD;

b) întocmirea și depunerea documentației tehnice/proiectului tehnic aferentă/aferent lucrărilor necesare racordării;

c) verificarea documentației tehnice/proiectului tehnic aferentă/aferent lucrărilor necesare racordării;

d) execuția lucrărilor necesare racordării.

(2) Obiectul contractului îl constituie realizarea activităților prevăzute la alin. (1), după caz, conform notificării prevăzute la art. 52 lit. a).

Art. 2. — Tariful contractului este tariful convenit între OEP/VP/OEE și solicitant, prezentat OD/OTS în rezultatul negocierii prevăzută la art. 10 alin. (5) din Regulamentul SD sau la art. 23 alin. (2) din Regulamentul ST.

CAPITOLUL III

Durata contractului

Art. 3. — (1) Contractul își produce efectele la data convenită de părți sau în cazul în care nu există prevăzută o dată, la data semnării de către ultima parte.

(2) Contractul se încheie pe o durată de zile, corespunzătoare realizării lucrărilor necesare racordării, care fac obiectul contractului.

Art. 4. — Durata prevăzută la art. 3 alin. (2) este în concordanță cu termenele menționate în notificarea prevăzută la art. 52 lit. a).

Art. 5. — Durata prevăzută la art. 3 alin. (2) poate fi prelungită de către părți prin act adițional cu acordul solicitantului.

CAPITOLUL IV

Termeni și abrevieri

Art. 6. — (1) În sensul contractului se definesc următorii termeni și următoarele abrevieri după cum urmează:

a) *ATR* — avizul tehnic de racordare;

b) *contract* — contractul pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale;

c) *Lege* — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

d) *proceduri OD/OTS* — procedurile de lucru elaborate de OD/OTS conform art. 158 alin. (1) din Lege;

e) *OD* — operatorul de distribuție a gazelor naturale;

f) *OTS* — operatorul de transport și de sistem;

g) *PVRTL* — procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor;

h) *PVRF* — procesul-verbal de recepție finală;

i) *Regulament SD* — Regulamentul privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2017, cu modificările și completările ulterioare;

j) *Regulament ST* — Regulamentul privind racordarea la sistemul de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 82/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenii prevăzuți la alin. (1) se completează cu termenii definiți în Lege și în legislația aplicabilă în sectorul gazelor naturale.

CAPITOLUL V

Drepturile și obligațiile părților

SECȚIUNEA 1

Drepturile și obligațiile OD/OTS

Art. 7. — (1) OD/OTS, în relația cu OEP, are, în principal, următoarele drepturi:

a) să execute garanția de bună execuție în limita prejudiciului creat, dacă OEP nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contract;

b) să propună încheierea unui act adițional la contract pentru situațiile prevăzute în contract.

(2) OD/OTS, în relația cu VP, are, în principal, următoarele drepturi:

a) să execute garanția de bună execuție în limita prejudiciului creat, dacă VP nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contract;

b) să propună încheierea unui act adițional la contract pentru situațiile prevăzute în contract.

(3) OD/OTS, în relația cu OEE, are, în principal, următoarele drepturi:

a) să propună încheierea unui act adițional la contract pentru situațiile prevăzute în contract;

b) să sisteze execuția lucrărilor necesare racordării în situația în care OEE nu își îndeplinește obligațiile contractuale sau nu respectă prevederile legale privind execuția obiectivelor din sectorul gazelor naturale;

c) să execute garanția de bună execuție în limita prejudiciului creat, dacă OEE nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contract.

Art. 8. — (1) OD/OTS, în relația cu OEP, are, în principal, următoarele obligații:

a) să respecte prevederile legale în vigoare în derularea activităților ce fac obiectul contractului;

b) să pună la dispoziția OEP documentele și informațiile necesare executării contractului, la data semnării contractului;

c) să achite OEP tariful aferent serviciului prestat la termenele convenite prin Contract;

d) să notifice OEP, anterior emiterii unei pretenții asupra garanției de bună execuție, precizând, totodată, obligațiile care nu au fost respectate, precum și termenul acordat pentru remedierea prejudiciului;

e) să notifice solicitantul cu privire la neîndeplinirea/îndeplinirea cu întârziere de către OEP a obligațiilor asumate prin contract.

(2) OD/OTS, în relația cu VP, are, în principal, următoarele obligații:

a) să ia în considerare referatul întocmit de VP pentru documentația tehnică/proiectul tehnic aferentă/aferent lucrărilor necesare racordării;

b) să achite VP tariful aferent serviciului prestat și la termenele convenite prin contract;

c) să ia în considerare referatul întocmit de VP pentru dispoziția/dispozițiile de șantier dată/date de OEP pentru modificări locale ale soluției tehnice din documentația tehnică autorizată, conform prevederilor legale în vigoare, sau din proiectele tehnice întocmite în urma unor rapoarte de expertiză tehnică de calitate;

d) să notifice VP, anterior emiterii unei pretenții asupra garanției de bună execuție, precizând, totodată, obligațiile care nu au fost respectate, precum și termenul acordat pentru remedierea prejudiciului;

e) să notifice solicitantul cu privire la neîndeplinirea/îndeplinirea cu întârziere de către VP a obligațiilor asumate prin contract.

(3) OD/OTS, în relația cu OEE, are, în principal, următoarele obligații:

a) să urmărească execuția lucrărilor realizate de OEE pe tot parcursul derulării contractului;

b) să achite OEE tariful aferent serviciului prestat și la termenele convenite prin contract;

c) să notifice OEE, anterior emiterii unei pretenții asupra garanției de bună execuție, precizând, totodată, obligațiile care nu au fost respectate, precum și termenul acordat pentru remedierea prejudiciului;

d) să notifice solicitantul cu privire la neîndeplinirea/îndeplinirea cu întârziere de către OEE a obligațiilor asumate prin contract.

SECȚIUNEA a 2-a

Drepturile și obligațiile operatorilor economici autorizați ANRE/verificatorului de proiecte atestat ANRE

Art. 9. — (1) OEP, în relația cu OD/OTS, are, în principal, următoarele drepturi:

a) să solicite OD/OTS punerea la dispoziția OEP a documentelor și informațiilor necesare executării obiectului contractului;

b) să factureze și să încaseze tariful aferent serviciului prestat, convenit prin contract.

c) să primească garanția de bună execuție, conform prevederilor art. 22 alin. (3), dacă nu a fost executată până la PVRF.

(2) VP, în relația cu OD/OTS, are, în principal, următoarele drepturi:

a) să solicite OD/OTS punerea la dispoziția VP a documentelor și informațiilor necesare executării obiectului contractului;

b) să factureze și să încaseze tariful aferent serviciului prestat, convenit prin contract;

c) să primească garanția de bună execuție, conform prevederilor art. 22 alin. (3), dacă nu a fost executată până la PVRF.

(3) OEE, în relația cu OD/OTS, are, în principal, următoarele drepturi:

a) să solicite OD/OTS punerea la dispoziția OEE a documentelor și informațiilor necesare executării obiectului contractului;

b) să factureze și să încaseze tariful aferent serviciului prestat, convenit prin contract.

c) să primească garanția de bună execuție, conform prevederilor art. 22 alin. (3), dacă nu a fost executată până la PVRF.

Art. 10. — (1) OEP are, în principal, următoarele obligații:

- a) să respecte prevederile legale în sectorul gazelor naturale pentru proiectarea lucrării necesare racordării prevăzută la obiectul contractului;
- b) să pună la dispoziția OD/OTS documentația tehnică/proiectul tehnic aferentă/aferent lucrării necesare racordării la data menționată în notificarea prevăzută la art. 52 lit. a);
- c) să realizeze activitatea de proiectare în baza unei autorizații ANRE valabile;
- d) să obțină toate avizele și autorizațiile necesare executării obiectului contractului, dacă așa este convenit cu solicitantul;
- e) să notifice în scris OD/OTS, cu cel puțin 60 de zile anterior datei la care expiră autorizația ANRE care îi conferă dreptul să proiecteze sisteme de distribuție/transport a/al gazelor naturale, conform obiectului contractului;
- f) să transmită, prin intermediul canalelor de comunicare precizate de OD/OTS, documentele și informațiile referitoare la stadiul lucrărilor contractate; OEP garantează corectitudinea datelor transmise și conformitatea acestora cu informațiile din documentele originale.

(2) VP are, în principal, următoarele obligații:

- a) să pună la dispoziția OD/OTS referatul de verificare întocmit pentru documentația tehnică/proiectul tehnic aferentă/aferent lucrărilor necesare racordării;
- b) să pună la dispoziția OD/OTS referatul de verificare întocmit pentru dispoziția/dispozițiile de șantier dată/date de OEP pentru modificări locale ale soluției tehnice din documentația tehnică autorizată, conform prevederilor legale în vigoare, sau din proiectele tehnice întocmite în urma unor rapoarte de expertiză tehnică de calitate, dacă acestea există;
- c) să transmită, prin intermediul canalelor de comunicare precizate de OD/OTS, documentele și informațiile referitoare la stadiul lucrărilor contractate; VP garantează corectitudinea datelor transmise și conformitatea acestora cu informațiile din documentele originale;
- d) să răspundă în mod solidar cu OEP care proiectează lucrarea necesară racordării, în vederea asigurării nivelului de calitate corespunzător cerințelor documentației tehnice/proiectului tehnic;
- e) să realizeze activitatea de verificare a proiectului în baza unei atestat ANRE valabil.

(3) OEE are, în principal, următoarele obligații:

- a) să ridice obiecții în scris față de dispozițiile OD/OTS în orice problemă menționată sau nemenționată în contract, referitoare la lucrare, fără ca obiecțiile respective să îl absolve de obligația de a executa dispozițiile primite, cu excepția cazului în care acestea contravin prevederilor legale;
- b) să execute integral și la termen obiectul contractului, cu respectarea termenelor și cerințelor prevăzute în legislația în vigoare, cu considerarea termenelor asumate de către solicitant prin notificarea trimisă OD/OTS, prevăzută la art. 52 lit. a), și prezentate în graficul de proiectare și/sau execuție a lucrărilor necesare racordării, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentele clauze obligatorii;
- c) să remedieze viciile ascunse până la expirarea perioadei de garanție a lucrărilor;
- d) să execute obiectul contractului cu respectarea procedurilor OD/OTS;
- e) să anunțe începerea lucrărilor la OTS/OD, la emitentul autorizației de construire și la Inspectoratul de Stat în Construcții, în numele OD/OTS, în conformitate cu legislația în vigoare;
- f) să nu acopere lucrările care devin ascunse fără participarea reprezentantului OD/OTS desemnat cu urmărirea lucrărilor și fără ca acesta să accepte modul de execuție/etape

de montaj; în caz contrar, lucrările de descoperire și refacere a lucrărilor neverificate, precum și refacerea lucrărilor neconforme vor fi suportate de către OEE;

g) să folosească numai materiale care îndeplinesc cerințele reglementărilor legale în vigoare;

h) să pună la dispoziția OD/OTS documentele care au stat la baza execuției lucrărilor, precum și documentele necesare întocmirii cărții construcției, înainte de solicitarea de punere în funcțiune a racordului;

i) să remedieze lucrările executate necorespunzător pe cheltuiulă proprie;

j) să transmită, prin intermediul canalelor de comunicare precizate de OD/OTS, documentele și informațiile referitoare la stadiul lucrărilor contractate; OEE garantează corectitudinea datelor transmise și conformitatea acestora cu informațiile din documentele originale;

k) să notifice în scris OD/OTS cu cel puțin 60 de zile anterior datei la care va expira autorizația ANRE care îi conferă OEE dreptul să execute sisteme de distribuție/transport a/al gazelor naturale, conform obiectului contractului;

l) să realizeze activitatea de execuție în baza unei autorizații ANRE valabile.

CAPITOLUL VI

Termene și modalități de plată

Art. 11. — Părțile convin ca OD/OTS să plătească tariful prevăzut în contract în minimum 2 (două) tranșe, conform graficului de eșalonare a tranșelor de plată prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele clauze obligatorii.

Art. 12. — Termenele și modalitățile de plată prevăzute la art. 11 se corelează cu cele din contractul de racordare prevăzut la art. 52 lit. c).

Art. 13. — (1) Prima tranșă este în valoare de minimum 20% din tariful prevăzut la art. 2, dar nu mai mult de valoarea achitată de solicitant, și se achită de către OD/OTS în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii contractului.

(2) Plata ultimei tranșe se achită de către OD/OTS în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii PVRTL.

Art. 14. — Toate plățile se efectuează prin virament bancar în conturile OEP/VP/OEE, după caz.

Art. 15. — Părțile pot conveni și alte mijloace de plată legitime și valabile, cu respectarea dispozițiilor contractuale.

CAPITOLUL VII

Sanțiuni pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor

Art. 16. — Nerespectarea obligațiilor asumate prin contract de către una dintre părți dă dreptul părții lezate de a rezilia contractul și de a pretinde plata de daune-interese în condițiile prevederilor art. 17—20.

Art. 17. — (1) În cazul în care, din vina sa, OEP/VP/OEE execută necorespunzător obligațiile sale contractuale, întârzie începerea lucrărilor sau orice etapă intermediară a acestora conform graficului de execuție lucrări, OEP/VP/OEE este obligat să plătească o penalitate, corespunzătoare ca procent dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor către bugetul de stat, din tariful prevăzut la art. 2, pentru fiecare zi de întârziere față de termenele asumate și nerespectate (inclusiv cele intermediare prevăzute în graficul de proiectare și/sau execuție).

(2) Valoarea totală a penalităților nu poate depăși valoarea sumei datorate.

Art. 18. — După o perioadă de 30 de zile în care percepe penalități conform prevederilor art. 17, OD/OTS are dreptul să rezilieze unilateral contractul printr-o notificare transmisă OEP/VP/OEE, după caz, și solicitantului pe care-l înștiințează că, dacă în maximum 10 zile nu desemnează un alt OEP/VP/OEE, OD/OTS asigură ducerea la îndeplinire a contractului de racordare.

Art. 19. — (1) În cazul în care, din vina sa, OD/OTS nu plătește facturile emise de OEP/VP/OEE la termenele prevăzute în contract, OD/OTS este obligat să plătească o penalitate, corespunzătoare ca procent dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor către bugetul de stat, din valoarea tranșei neachitate pentru fiecare zi de întârziere față de termenele asumate și nerespectate.

(2) Valoarea totală a penalităților nu poate depăși valoarea sumei datorate.

Art. 20. — După o perioadă de 30 de zile în care percepe penalități conform prevederilor art. 19, OEP/VP/OEE are dreptul să rezilieze unilateral contractul printr-o notificare transmisă OD/OTS și solicitantului.

CAPITOLUL VIII

Garanții

Art. 21. — (1) Perioada de garanție a lucrărilor curge de la data PVRTL, pe ansamblu sau pe părți din lucrare, distincte din punct de vedere fizic și funcțional, până la data PVRF, dar nu mai puțin de 24 de luni; în situația în care autoritatea locală impune un termen de garanție mai mare de 24 de luni pentru lucrările de refacere a terenurilor, OEE se obligă să respecte acest termen.

(2) În perioada de garanție OEP/VP/OEE are obligația, în urma dispoziției date de OD/OTS, de a executa toate lucrările de modificare, reconstrucție și de remediere a viciilor și a defectelor.

(3) În cazul în care OEP/VP/OEE nu execută lucrările prevăzute la alin. (2) în termen de zile de la data notificării scrise din partea OD/OTS, acesta din urmă are dreptul să rezilieze unilateral contractul printr-o notificare transmisă OEP/VP/OEE, după caz, și solicitantului, să angajeze și să plătească alt OEP/VP/OEE care să le execute; cheltuielile aferente acestor lucrări vor fi reținute de către OD/OTS din garanția de bună execuție.

Art. 22. — (1) OEP/VP/OEE are obligația de a constitui în favoarea OD/OTS garanția de bună execuție a contractului în următoarele condiții:

a) în termen de maximum 5 (cinci) zile lucrătoare de la data la care contractul produce efecte juridice, OEP/VP/OEE constituie garanția de bună execuție a contractului în cuantum de 10% din tariful convenit între OEP/VP/OEE și solicitant pentru realizarea lucrărilor, tarif notificat OD/OTS de solicitant;

b) garanția de bună execuție va fi constituită prin scrisoare de garanție bancară sau alt instrument de garanție emis de o societate de asigurări, instrument care va avea aceeași forță juridică și aplicabilitate cu scrisoarea de garanție bancară, fiind necondiționat, ferm, irevocabil și reprezentând o garanție autonomă și independentă; instrumentul de garantare nu va conține termeni și condiții de excludere/limitare a răspunderii OEP/VP/OEE pentru obligațiile asumate prin contract și va fi valabil până la data încheierii PVRF, aferent lucrărilor executate în baza contractului;

c) în cazul neconstituirii garanției de bună execuție, OD/OTS are dreptul să rezilieze contractul.

(2) OD/OTS are dreptul de a executa garanția de bună execuție în limita prejudiciului creat, dacă OEP/VP/OEE nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contract:

a) anterior executării garanției de bună execuție, OD/OTS are obligația de a notifica acest lucru OEP/VP/OEE, precizând, totodată, obligațiile care nu au fost respectate, precum și termenul acordat pentru remedierea prejudiciului;

b) dacă OEP/VP/OEE nu remediază prejudiciul în termenul acordat, OD/OTS execută garanția de bună execuție;

c) orice executare a garanției de bună execuție creează OEP/VP/OEE obligația reîntregirii valorii respectivei garanții.

(3) Garanția de bună execuție va fi eliberată în 2 (două) etape după cum urmează:

a) % din valoarea garanției, în maximum 14 (paisprezece) zile de la data încheierii PVRTL aferent lucrării executate în baza contractului, dacă nu a fost executată în tot sau în parte, iar riscul pentru vicii ascunse este minim;

b) % din valoarea garanției, la expirarea perioadei de garanție a lucrărilor executate, prevăzută la art. 21 alin. (1), respectiv în termen de 14 (paisprezece) zile de la data încheierii PVRF, aferent lucrării executate în baza contractului.

(4) În situația în care din fapta culpabilă a OEP/VP/OEE se creează un prejudiciu a cărui valoare excedează cuantumului valoric acoperit de garanția de bună execuție astfel cum este determinată această valoare la momentul executării garanției, OD/OTS își rezervă dreptul de a solicita recuperarea diferenței dintre prejudiciul efectiv creat și prejudiciul acoperit ca urmare a executării garanției de bună execuție.

CAPITOLUL IX

Securitatea și sănătatea în muncă

Art. 23. — OEP/VP/OEE trebuie să respecte dispozițiile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările ulterioare și Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale celorlalte reglementări legale aplicabile.

Art. 24. — Răspunderea pentru nerespectarea normelor de protecție a muncii revine în integralitate OEP/VP/OEE, indiferent dacă locul producerii evenimentului este amplasamentul lucrărilor ce fac obiectul contractului.

CAPITOLUL X

Protecția mediului

Art. 25. — OEP/VP/OEE trebuie să respecte dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale celorlalte reglementări legale aplicabile.

Art. 26. — OEP/VP/OEE are obligația să ia toate măsurile necesare pentru protejarea mediului, înăuntrul și în afara șantierului, pentru a evita orice pagubă sau neajunsuri provocate persoanelor, proprietăților publice, rezultate din poluare, zgomot sau alți factori generate de metodele sale de lucru, respectând legislația de mediu în vigoare.

CAPITOLUL XI

Asigurări

Art. 27. — OEP/VP/OEE are obligația să încheie, înainte de începerea lucrărilor, o asigurare, valabilă pe toată durata contractului, ce va cuprinde toate riscurile care ar putea apărea în legătură cu lucrările executate, utilajele, instalațiile de lucru, echipamentele, materialele, personalul propriu și reprezentanții împuterniciți să verifice, să testeze sau să recepționeze lucrările, precum și daunele sau prejudiciile aduse către terțe persoane fizice sau juridice.

Art. 28. — OD/OTS nu va fi responsabil pentru niciun fel de daune-interese, compensații plătitibile prin lege, în privința sau ca urmare a unui accident ori prejudiciu adus unui muncitor sau altei persoane angajate de OEP/VP/OEE, cu excepția accidentelor sau prejudiciilor rezultate din vina OD/OTS sau a angajaților acestora.

CAPITOLUL XII

Încetarea contractului

Art. 29. — Contractul încetează în următoarele cazuri:

a) la expirarea duratei prevăzute la art. 3 alin. (2);

b) în caz de reziliere/încetare a contractului de racordare încheiat între OD/OTS și solicitant și/sau ca urmare a comunicării solicitantului de retragere a notificării prevăzută la art. 52 lit. a);

c) prin reziliere, în situațiile prevăzute în contract, precum și în situația refuzului autorităților competente de a elibera avizele și autorizațiile necesare execuției;

d) în caz de forță majoră care se prelungește mai mult de 30 de zile;

e) prin reziliere, în cazul retragerii autorizației/atestatului ANRE sau expirării valabilității acesteia/acestui.

Art. 30. — Anterior încetării contractului conform prevederilor art. 29, obligațiile părților sunt:

a) în termen de cel mult 10 zile anterior încetării contractului, părțile vor proceda la întocmirea unui proces-verbal care să cuprindă: lucrările sau părțile de lucrări executate, inventarul materialelor aprovizionate, precum și inventarul descriptiv al materialelor și al instalațiilor existente pe șantier;

b) în termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la lit. a), OD/OTS stabilește măsurile care trebuie luate înainte de închiderea șantierului pentru a asigura conservarea și securitatea lucrărilor sau a părților de lucrări executate; aceste măsuri pot include și demolarea anumitor părți de lucrări;

c) în cazul în care OEE nu execută măsurile prevăzute la lit. b) în termenul acordat de OD/OTS, acesta le execută pe cheltuielă proprie, costul acestor lucrări urmând să fie suportat OEE, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 29 lit. b), caz în care costul este suportat de partea din vina căreia a fost reziliat contractul;

d) OEE este obligat să evacueze amplasamentul în termenul fixat de OD/OTS;

e) în termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la lit. a), OEE are obligația de a preda OD/OTS:

(i) toate planurile și orice alte documente puse la dispoziția OEE de către OD/OTS, în legătură cu executarea lucrărilor contractate;

(ii) toate avizele și autorizațiile obținute, precum și documentațiile complete, pentru a permite OD/OTS continuarea procedurilor;

(iii) toate materialele, produsele, componentele, echipamentele puse la dispoziția OEE de către OD/OTS, în vederea îndeplinirii de către acesta din urmă a obligațiilor care îi revin în temeiul contractului.

Art. 31. — Încetarea contractului nu are efect asupra obligațiilor ce decurg din executarea contractului până la momentul încetării acestuia.

CAPITOLUL XIII

Cesiunea

Art. 32. — Părțile nu au dreptul de a cesiona total sau parțial contractul și nici de a transfera prin cesiune totală sau parțială obligațiile asumate prin contract și nici de a transforma obligațiile sale prin novație.

Art. 33. — Cesiunea se poate realiza doar dacă cealaltă parte consimte la aceasta.

CAPITOLUL XIV

Forță majoră

Art. 34. — Existența cazului de forță majoră este avizată de Camera de Comerț și Industrie a României la solicitarea scrisă a părții interesate.

Art. 35. — Forța majoră exonerează părțile de îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract, pe toată perioada în care acționează aceasta.

Art. 36. — Îndeplinirea contractului va fi suspendată în perioada de acțiune a forței majore, dar fără a prejudicia drepturile ce li se cuveneau părților până la apariția acesteia.

Art. 37. — Partea contractantă care invocă forța majoră are obligația de a notifica celeilalte părți, imediat și în mod complet, producerea acesteia și de a lua orice măsuri care îi stau la dispoziție, în vederea limitării consecințelor.

Art. 38. — Dacă forța majoră acționează o perioadă mai mare de 30 de zile, fiecare parte va avea dreptul să notifice celeilalte părți încetarea de plin drept a contractului, fără ca vreuna dintre părți să poată pretinde celeilalte daune-interese.

CAPITOLUL XV

Soluționarea litigiilor

Art. 39. — OD/OTS și OEP/VP/OEE vor depune toate eforturile pentru a rezolva pe cale amiabilă, prin tratative directe, orice neînțelegere sau dispută care se poate ivi între ei în cadrul sau în legătură cu îndeplinirea contractului.

Art. 40. — Dacă după 15 zile de la începerea tratativelor prevăzute la art. 39 OD/OTS și OEP/VP/OEE nu reușesc să rezolve în mod amiabil o divergență contractuală, fiecare poate solicita ca disputa să se soluționeze de către instanțele judecătorești din România.

CAPITOLUL XVI

Limba care guvernează contractul și legea aplicabilă

Art. 41. — Limba care guvernează contractul este limba română.

Art. 42. — Contractul va fi interpretat conform legilor din România.

CAPITOLUL XVII

Comunicări

Art. 43. — Orice comunicare între părți, referitoare la îndeplinirea contractului, trebuie să fie transmisă în scris.

Art. 44. — Orice document scris trebuie înregistrat atât în momentul transmiterii, cât și în momentul primirii.

Art. 45. — Comunicările între părți se pot face prin poștă, fax, poștă electronică, cu condiția confirmării în scris a primirii comunicării, sau direct la registratură, dacă aceasta există.

Art. 46. — OEP/VP/OEE are obligația de a notifica imediat OD/OTS orice modificare intervenită pe parcursul derulării contractului cu privire la:

- persoanele care au dreptul de a reprezenta societatea;
- denumirea societății;

c) sediul social al societății și, în general, toate modificările importante cu privire la funcționarea societății.

CAPITOLUL XVIII

Alte clauze

Art. 47. — OEP/VP/OEE va despăgubi OD/OTS împotriva tuturor reclamațiilor, acțiunilor în justiție, daunelor-interese, costurilor, taxelor și cheltuielilor, indiferent de natura lor, precum și oricăror amenzi, penalități, compensații și alte măsuri de sancționare impuse OD/OTS de orice autoritate, instituție sau terț abilitat, rezultând din sau în legătură cu obligațiile pentru care responsabilitatea revine OEP/VP/OEE.

Art. 48. — (1) OEP/VP/OEE răspunde, potrivit obligațiilor care îi revin, pentru viciile de orice natură ale lucrării, apărute în perioada de garanție și, după expirarea acesteia, pe toată durata de existență a construcției, pentru viciile structurii de rezistență apărute ca urmare a nerespectării proiectelor și detaliilor de execuție aferente executării lucrării.

(2) În situația în care autoritatea locală impune un termen de garanție mai mare de 24 de luni pentru lucrările de refacere a terenului, OEE se obligă să respecte acest termen.

Art. 49. — Pe perioada întreruperii lucrărilor pentru orice motiv, OEE are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru conservarea lucrărilor deja executate, pentru prevenirea

degradării lucrărilor în curs, prevenirea accidentelor de orice fel, paza șantierului și orice alte măsuri necesare care ar putea preveni prejudiciile ce ar putea fi aduse OD/OTS sau unor terțe persoane.

Art. 50. — În sensul contractului, lucrările sunt considerate finalizate la data semnării PVRF.

Art. 51. — Părțile convin că Procedura OD/OTS care descrie atribuțiile, responsabilitățile, termenele și condițiile specifice de lucru pentru realizarea activităților care fac obiectul contractului este parte integrantă a contractului și va fi respectată de părți.

CAPITOLUL XIX

Dispoziții finale

Art. 52. — Documentele aferente contractului sunt:

a) notificarea înregistrată la OD/OTS sub nr. /
a solicitantului

(numele și prenumele/denumirea)

cu privire la racordarea la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale a

(imobilului/obiectivului/sistemului nou)

amplasat în

(strada, numărul, satul, comuna/orașul/municipiul, județul)

însoțită de rezultatul negocierii prevăzut la art. 10 alin. (5) din Regulamentul SD sau la art. 23 alin. (2) din Regulamentul ST, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la Regulamentul SD;

Reprezentant OD/OTS

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura:

b) soluția tehnică de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale, elaborată de OD/OTS, prevăzută în avizul tehnic de racordare/avizul tehnic de principiu (ATR) nr. /

c) contractul de racordare nr. /, încheiat de OD/OTS cu solicitantul, pentru racordarea la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale a imobilului/obiectivului/sistemului nou prevăzut la lit. a) și dacă este cazul actele adiționale ale acestuia;

d) procedurile OD/OTS;

e) garanția de bună execuție;

f) atestatul/autorizația pentru refacerea terenurilor afectate de lucrări, dacă există;

g) graficul de proiectare și/sau execuție a lucrărilor;

h) graficul de eșalonare a tranșelor de plată.

Art. 53. — OEP/VP/OEE declară expres că a luat cunoștință și își asumă toate clauzele contractuale.

Art. 54. — Fiecare persoană care semnează contractul declară și garantează părților că este reprezentantul autorizat al părții pentru care semnează.

Art. 55. — Părțile pot negocia alte clauze specifice, cu condiția ca acestea să nu contravină clauzelor obligatorii și legislației în vigoare.

Art. 56. — Contractul se încheie astăzi,, în două exemplare originale în limba română, având aceeași valoare juridică, câte un exemplar pentru fiecare parte contractantă.

Reprezentant OEP/VP/OEE

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura:

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 1 la contract)

Graficul de proiectare și/sau execuție a lucrărilor

.....

Reprezentant OD/OTS

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura:

Reprezentant OEP/VP/OEE

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura:

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 2 la contract)

Graficul de eșalonare a tranșelor de plată

Tranșa 1, în valoare de lei, din care TVA lei (minimum 20% din tariful contractului, dar nu mai mult de valoarea achitată de solicitant)

Termen de plată tranșa 1: 5 zile lucrătoare de la data încheierii contractului

Tranșa 2, în valoare de lei, din care TVA lei

Termen de plată tranșa 2: zile lucrătoare de la data

Tranșa 3, în valoare de lei, din care TVA lei

Termen de plată tranșa 3: zile lucrătoare de la data

.....

Reprezentant OD/OTS

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura:

Reprezentant OEP/VP/OEE

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura:

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 21

din 19 martie 2018

Dosar nr. 3.078/1/2017

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Rodica Dorin	— pentru președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Andrei Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 3.078/1/2017 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea

formulată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 24.073/212/2014*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot face obiectul executării silite în maniera reglementată de dispozițiile art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă?”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu mai sunt alte chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea nr. 1.349 din data de 9 iunie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 24.073/212/2014*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 9 noiembrie 2017 cu nr. 3.078/1/2017.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 22/2002*)

Art. 1 alin. (1): „Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice se achită din sumele aprobate cu această destinație prin bugetele acestora sau, după caz, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.”

Art. 3: „În cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silită potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie.”

5. Codul de procedură civilă

Art. 727 lit. f): „Nu sunt supuse urmăririi silită:

(...) bunurile declarate neurmăribile în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.”

Art. 781 alin. (3): „Poprirea se poate înființa și asupra sumelor sau bunurilor mobile incorporale pe care creditorul le datorează debitorului, dacă ambele creanțe sunt certe și lichide.”

6. În legătură cu obiectul litigiului, Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*)

Art. 167 alin. (1): „Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia. Prin sume de plată de la buget se înțeleg sumele pe care statul sau unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială trebuie să le plătească unei persoane, inclusiv cele care rezultă din raporturi juridice contractuale, dacă acestea sunt stabilite prin titluri executorii.(...)”

Alin. (7): „Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu.”

Art. 224: „Impozitele, taxele, contribuțiile sociale și orice alte venituri ale bugetului general consolidat nu pot fi urmărite de niciun creditor pentru nicio categorie de creanțe în cadrul procedurii de executare silită.”

IV. Expunerea succintă a procesului

7. Prin contestația înregistrată pe rolul Judecătoriei Constanța la data de 29 iulie 2014, contestatoarea A — direcția generală regională a finanțelor publice prin B — agenția județeană a finanțelor publice ANAF în contradictoriu cu creditorii C — cabinet de avocatură și D — avocat a formulat contestație la executare împotriva actelor de executare emise de E — executor judecătoresc, respectiv popririi, încheieri de actualizare a creanțelor și stabilire a cheltuielilor de executare, solicitând restrângerea actelor de poprire până la concurența sumelor stabilite în titlurile executorii (hotărâri judecătorești), restrângerea încheierilor de stabilire a cheltuielilor de executare în considerarea acestor sume și anularea încheierilor de actualizare a creanțelor.

8. În motivarea contestației a arătat că prin dispozitivul titlurilor executorii — sentințe civile — a fost obligată la plata unor cheltuieli de judecată, dar, cu toate acestea, prin actele de executare contestate, organul de executare i-a stabilit obligații rezultate din actualizarea sumei datorate cu titlu de cheltuieli de judecată la valoarea inflației, în temeiul art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

9. Intimatele, prin întâmpinare, au invocat excepția lipsei coparticipării procesuale pasive, excepția lipsei calității de reprezentant, excepția lipsei calității procesuale active, excepția inadmisibilității contestației la executare, excepția tardivității contestației la executare și excepția autorității de lucru judecat provizorie față de soluția pronunțată în Dosarul nr. 33.499/212/2013, iar, pe fond, respingerea contestației ca neîntemeiată.

10. Judecătoria Constanța, prin Sentința civilă nr. 13.935 din 19 decembrie 2014, a respins excepția lipsei calității de reprezentant al contestatoarei ca neîntemeiată, a admis

excepția lipsei calității procesuale active a contestatoarei și a respins contestația la executare ca introdusă de o persoană fără calitate procesuală activă.

11. Împotriva acestei hotărâri au formulat apel atât contestatoarea, cât și intimatele D — avocat și F — societate de avocați (continuatoare în drepturi și obligații ale C — cabinet de avocatură).

12. Prin Decizia civilă nr. 1.610 din 21 octombrie 2015, Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a admis apelurile formulate, a casat sentința apelată și a trimis cauza spre rejudecare, reținând că, potrivit art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, contestatoarea a dobândit calitate procesuală.

13. În al doilea ciclu procesual contestatoarea a formulat cerere de completare a obiectului contestației la executare cu privire la:

— înștiințarea privind înființarea popririi asupra sumelor datorate de D — avocat în baza deciziei de impunere până la concurența sumei de 12.416,50 lei și încheierea de stabilire a cheltuielilor de executare aferente;

— înștiințarea privind înființarea popririi asupra sumelor datorate de F în baza decontului de TVA aferent lunii aprilie 2016 până la concurența sumei de 1.591,73 lei, încheierea de stabilire a cheltuielilor de executare și încheierea de eliberare a sumei de 1.591,73 lei.

14. Prin cererea de completare a obiectului contestației la executare, contestatoarea a solicitat suspendarea executării silită în temeiul art. 670 alin. (4) din Codul de procedură civilă, până la soluționarea contestației la executare, precum și anularea actelor de executare efectuate cu vădita încălcare a legii fiscale speciale.

15. În motivarea cererii de completare a arătat, în esență, că prin adresa de înființare a popririi s-au poprit conturile administrației județene a finanțelor publice pe sumele datorate de F — societate de avocați rezultate din decontul de TVA pentru luna aprilie 2016, or poprirea este nelegală, deoarece vizează sume reprezentând TVA de plată la bugetul de stat, fiind efectuată cu încălcarea dispozițiilor art. 224 din Codul de procedură fiscală, potrivit cărora impozitele, taxele, contribuțiile sociale și orice alte venituri ale bugetului general consolidat nu pot fi urmărite de niciun creditor pentru nicio categorie de creanțe în cadrul procedurii executorii silită.

16. Totodată, s-a arătat că încheierea de eliberare a sumei este nelegală, fiind pronunțată cu încălcarea competenței organului fiscal, căci înglobează o compensare între TVA-ul de plată la buget al F — societate de avocați și sumele stabilite cu titlu de cheltuieli de judecată pentru care s-a început executarea silită. De asemenea, s-a dispus înființarea popririi asupra conturilor D — avocat pe suma datorată în contul deciziei de impunere cu titlu de impozit anticipat pe anul 2016 pentru venitul din activități juridice și contribuții de asigurări sociale de sănătate aferent anului 2016, până la concurența sumei de 12.416,50 lei.

17. Codul de procedură fiscală prevede constatarea compensării ca modalitate de stingere a obligațiilor fiscale doar prin act administrativ fiscal ce nu poate fi înlocuit prin încheiere a executorului judecătoresc, creditorul obligației având la îndemână calea procedurală administrativă și pe cea contencioasă în obligarea organului fiscal la efectuarea compensării.

18. Intimatele D și F au invocat excepția tardivității completării obiectului cererii introductive de instanță, precum și excepția tardivității completării criticilor de nelegalitate/considerentelor cererii introductive de instanță.

19. Prin Sentința civilă nr. 9.450 din 26.07.2016 pronunțată de Judecătoria Constanța a fost respinsă ca neîntemeiată excepția tardivității completării obiectului cererii introductive de instanță, a fost admisă în parte contestația la executare formulată de A prin B, au fost anulate adresele de înființare a poprii, precum și înștiințările efectuate de E în dosarele de executare silită, având ca obiect sumele datorate de F — societate de avocați rezultate din decontul de T.V.A. pentru luna aprilie 2016 și sumele datorate de D — avocat în baza deciziei de impunere, fiind menținute celelalte acte de executare.

20. Împotriva acestei sentințe a formulat apel contestatoarea A prin B, prin care a solicitat admiterea apelului, susținând că instanța de fond nu a motivat hotărârea de menținere a actelor de executare, altele decât cele anulate, și, în mod greșit, a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată, întrucât nu are vreo culpă procesuală, reiterând motivele invocate prin cererea introductivă de instanță.

21. Intimatele D și F au formulat apel împotriva Sentinței civile nr. 9.450 din 26.07.2016 prin care au solicitat admiterea apelului și schimbarea în parte a sentinței apelate, în sensul respingerii integrale a contestației la executare formulate de A prin B.

22. În motivarea cererii de apel au invocat apelantele omisiunea instanței de fond de a soluționa excepțiile invocate în primul ciclu procesual prin întâmpinare și greșita soluționare a excepției tardivității completării criticilor de nelegalitate/considerentelor cererii introductive de instanță. Pe fondul cauzei au arătat că, în mod nelegal, a reținut instanța de fond incidența prevederilor art. 224 din Codul de procedură fiscală, întrucât acestea instituie interdicția de a executa silit veniturile din bugetul general consolidat, situație care nu se verifică. În speță, nu a existat nicio executare silită asupra impozitelor, taxelor sau altor venituri ale bugetului de stat, deoarece, la momentul în care au fost înființate cele două poprii, sumele ce au fost ulterior virate în contul de reconsemnări al executorului judecătoresc nu constituiau un venit al bugetului general consolidat, ci se aflau în contul F, ca parte din veniturile obținute din avocatură, și nu se poate aprecia că sumele respective reprezentau venituri ale bugetului consolidat. Fiind veniturile sale, putea dispune de sumele respective de orice manieră.

23. Prin Decizia civilă nr. 948 din 19.04.2017 pronunțată de tribunal au fost admise apelurile formulate, a fost anulată sentința apelată și reținută cauza spre rejudecarea fondului.

24. Intimatele D și F au formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru rezolvarea de principiu a chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv dacă în raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot face obiectul executării silite în maniera reglementată de art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

25. Analizând cererea, instanța de trimitere a constatat admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

a) de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă, respectiv dacă, în raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot face obiectul executării silite în maniera reglementată de art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă, depind soluționarea apelului împotriva sentinței care a avut ca obiect contestație la executarea silită formulată de A prin B împotriva actelor de

executare efectuate de executorul judecătoresc, motivele de apel invocate în cauză, precum și apărările intimatelor vizând interpretarea acestor dispoziții legale;

b) problema de drept este nouă, deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin vreo altă hotărâre cu privire la chestiunea de drept supusă analizei în prezenta cauză;

c) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

26. În speță intimatele D și F au formulat cerere de executare silită a titlurilor executorii constând în hotărâri judecătorești irevocabile prin care Agenția Națională de Administrare Fiscală a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată, precum și la întoarcerea executării silite.

27. Executorul judecătoresc a înființat poprirea asupra conturilor A — Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică, iar ulterior, în 16 mai 2016, a dispus înființarea poprii, în conformitate cu dispozițiile art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă, asupra sumelor de bani pe care D le datorează B, conform deciziei de impunere privind plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit, până la concurența sumei, și asupra sumelor de bani datorate de F conform decontului de T.V.A. aferent lunii aprilie 2016, până la concurența sumei.

28. În opinia instanței, în toate cazurile de executare silită, executorul judecătoresc are obligația efectuării actelor de executare silită cu respectarea inclusiv a dispozițiilor art. 727 lit. f) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora nu sunt supuse urmării silite bunurile declarate neurmăribile în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

29. Decizia de impunere privind plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit și decontul de TVA constituie titluri de creanță prin care au fost stabilite taxe și impozite datorate bugetului de stat. Prin urmare, sumele de bani stabilite prin aceste titluri de creanță, în raport cu dispozițiile art. 224 din Codul de procedură fiscală, au natura unor bunuri care au un regim special de circulație și care pot fi urmărite silit doar cu respectarea regimului special prescris de lege.

30. În consecință, instanța a opinat că titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot face obiectul executării silite în maniera reglementată de art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă numai cu respectarea dispozițiilor art. 727 lit. f) din același act normativ.

31. S-a menționat în sesizare existența Deciziei nr. 953 din 20.04.2017 a aceleiași instanțe, pronunțată într-o cauză similară.

VII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. În opinia intimatelor, dispozițiile art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu conțin nicio derogare în ce privește titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 nu interzic executarea silită a titlurilor executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate a Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau a altei instituții sau autorități publice, ci, dimpotrivă, prin art. 3 se prevede că, în cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silite potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie. Prin urmare, punerea în executare poate avea loc în oricare din formele și modalitățile reglementate de Codul de procedură civilă, adică inclusiv în maniera reglementată de art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

33. Contestatoarea A prin B, deși citată cu mențiunea să își exprime punctul de vedere cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu a transmis nicio opinie în acest sens.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

34. Prin punctele de vedere exprimate s-a arătat că, în raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) pot face obiectul executării silite, în condițiile de drept comun reglementat de Codul de procedură civilă, inclusiv în maniera prevăzută de dispozițiile art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă. În acest sens, opiniile teoretice au fost unanime în a aprecia că Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 nu interzice executarea prin poprire a titlurilor executorii obținute împotriva unităților bugetare, inclusiv A.N.A.F.

35. Au existat răspunsuri care, depășind conținutul întrebării, prin raportare la aspectele concrete ale litigiului în care s-a formulat respectiva sesizare, au precizat și faptul că poprirea se poate înființa numai ținând seama și de celelalte dispoziții legale în materie, cum sunt dispozițiile art. 727 lit. f) din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 224 din Codul de procedură fiscală, din care rezultă că nu se pot urmări bunurile declarate neurmăribile, cum sunt creanțele fiscale.

36. Doar în opinia Tribunalului Mureș se tratează distinct posibilitatea compensării de drept a creanțelor fiscale, operată de executor, cu motivarea că art. 167 alin. (1) din Codul de procedură fiscală nu distinge, fiind posibilă poprirea asupra sumelor datorate de creditor, chiar neexigibile.

37. S-au depus hotărâri pronunțate de Tribunalul Covasna, Tribunalul Vrancea, Judecătoria Pucioasa și Judecătoria Botoșani și Tribunalul Constanța în litigii privind validarea popririi.

Cu excepția hotărârii Judecătoria Pucioasa, definitivă prin respingerea apelului, și a celei atașate sesizării, pronunțată tot de instanța de trimitere, Tribunalul Constanța, în care calitatea de debitor este deținută de o unitate din structura Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în celelalte litigii debitor este unitatea administrativ-teritorială, iar terț poprit — unitatea de trezorerie locală, neexistând o situație de genul celei prezentate în cauză, în care creditorul și debitorul au creanțe reciproce și conturi deschise la același terț poprit. În toate aceste dosare s-a dispus validarea popririi, fără a se reține incompatibilitatea între dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 și dreptul comun în materia executării silite, care s-ar exclude reciproc, și nici problema caracterului, urmăribil sau nu, al sumelor indisponibilizate.

38. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat prin Adresa nr. 2.855/C/5005/III-5/2017 din 20 decembrie 2017 că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

39. Curtea Constituțională a respins atât excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, în ansamblu, așa cum rezultă din Decizia nr. 815/2007, Decizia nr. 127/2008, Decizia nr. 784/2009, Decizia nr. 1.103/2009 și Decizia nr. 176/2011, enumerate cu titlu exemplificativ, cât și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și 3 din actul normativ anterior menționat, în acest sens fiind Decizia nr. 842/2006, Decizia nr. 196/2007, Decizia nr. 231/2007, Decizia nr. 479/2007 și Decizia nr. 213/2010.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

40. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a arătat că sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

41. În privința regularității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă,

instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

42. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, investit cu soluționarea, în ultimă instanță, după admiterea apelului, anularea sentinței și reținerea cauzei pentru judecarea fondului, a unei contestații la executare sub forma popririi, potrivit dispozițiilor din materia executării silite ale Codului de procedură civilă.

43. Astfel, tribunalul este legal investit cu soluționarea, ca instanță de apel, în fond, a unei cauze în care se contestă actele de executare emise de executorul judecătoresc, înștiințări de înființare a popririi și încheieri de actualizare creanțe, hotărârea ce urmează a se pronunța fiind definitivă.

44. Pentru a statua în legătură cu îndeplinirea celorlalte două condiții de admisibilitate trebuie identificată problema de drept ce constituie obiect al sesizării. Aceasta întrucât, potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei chestiuni de drept esențiale (în sensul existenței unui raport de dependență între lămurirea chestiunii de drept ce constituie obiectul sesizării și soluționarea pe fond a cauzei) și controversate, cu caracter de noutate, care să prezinte o dificultate de interpretare suficient de mare în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

45. Cum art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”, în doctrină și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a arătat că pentru a fi vorba de o problemă de drept reală trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

46. Problema de drept ce constituie obiect al prezentei sesizări este enunțată astfel: „Dacă în raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot face obiectul executării silite în maniera reglementată de art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă”.

47. Deși consideră că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, susținând că motivele de apel și apărările intimatelor vizează interpretarea dispozițiilor art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă în raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, instanța de trimitere nu arată, în mod concret, ce aspect din contestația formulată impune lămurirea înțelesului textelor de lege indicate în sesizare. Întrebarea nu are legătură cu obiectul litigiului, astfel că răspunsul nu ar duce la soluționarea problemei litigioase și nici nu reprezintă o chestiune de drept controversată care să creeze premisele unor interpretări diferite ale textului de lege.

48. În acest sens, verificând cadrul procesual în care a fost formulată sesizarea, *din perspectiva legăturii cu cauza a întrebării formulate*, se rețin următoarele:

49. Dosarul se află în faza procesuală a rejudecării în fond la instanța de apel după ce sentința primei instanțe a fost anulată pentru nesoluționarea a două excepții invocate de intimații creditorii: aceea a inadmisibilității contestației la executare și cea a tardivității completării contestației la executare împotriva executării silite înseși. Or, aceste excepții cu caracter dirimant, ce s-ar opune soluționării pe fond a contestației la executare, nu apar a fi fost soluționate anterior sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema care constituie, în opinia instanței de trimitere, unul dintre motivele de contestație.

50. Pe de altă parte, presupunând că instanța va trece la analiza fondului cauzei, verificând problema litigioasă din dosar, rezultă că motivele de contestație la executare pe care instanța de trimitere trebuie să le rezolve sunt:

— posibilitatea de a actualiza creanțele din titlurile executorii reprezentând cheltuieli de judecată, motivul inițial;

— posibilitatea de a înființa poprirea nu doar asupra conturilor deschise de debitoare, instituție de administrare fiscală, la unitatea de trezorerie, dar și asupra unor sume de bani reprezentând obligații fiscale pe care, la rândul său, creditorul le are de achitat debitoarei și, în acest caz, dacă operează o compensare a acestor creanțe, motivul din completarea la contestație.

51. Întrebarea instanței de trimitere, dacă titlurile pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală și supuse regimului juridic instituit de Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, în privința executării lor, pot face obiectul executării silite prin poprire, în forma reglementată de art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă, respectiv prin înființarea popririi și asupra bunurilor pe care creditorul le datorează debitorului, nu are legătură cu soluționarea niciunuia dintre aceste motive de contestație.

52. Mai mult, chiar din punctul de vedere exprimat asupra fondului sesizării rezultă preocuparea instanței de trimitere asupra unui alt aspect, ce nu a fost cuprins în întrebare, respectiv dacă în acest tip de cauze sunt aplicabile dispozițiile art. 727 lit. f) din Codul de procedură civilă care se referă la obiectul popririi, respectiv la caracterul urmăribil sau nu al sumelor de bani poprite. Această împrejurare se deduce din faptul că, în această parte a sesizării, instanța, fără a aprecia în ce mod Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 influențează procedura de executare silită, a redat, ca circumstanță factuală ce necesită lămurire, doar situația în care executorul judecătoresc a înființat poprire asupra sumelor de bani pe care înșiși creditorii le datorează debitorului, reprezentând *plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit*, respectiv *decont de TVA*, venituri care, în opinia instanței, au un regim special de circulație și care pot fi urmărite silit doar cu respectarea regimului special prescris de lege, reglementat de art. 224 din Codul de procedură fiscală și de art. 727 lit. f) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia nu sunt supuse urmăririi silite bunurile declarate neurmăribile în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

53. Se apreciază că instanța de trimitere nu și-a respectat obligația de a identifica problema de drept concretă și în legătură cu cauza dedusă judecării, iar rezolvarea punctuală a întrebării nu ar duce la soluționarea contestației, întrucât, deși întrebarea pare a se referi la concursul dintre legea specială în materia executării creanțelor bugetare și dreptul comun al executării silite, atunci când există datorii reciproce între creditor și debitor, din punctul de vedere exprimat rezultă că obiectul de interes pentru instanța de trimitere este altul decât cel punctat în întrebarea prealabilă, respectiv nu compatibilitatea celor două proceduri, ci natura veniturilor care pot constitui obiect al urmăririi în procedura de poprire.

54. Nefiind indicat punctual un anume articol din această ordonanță care s-ar opune aplicării dreptului comun, problema compatibilității dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 cu procedura popririi nu prezintă o controversă la nivelul interpretării normei juridice și nu comportă o reală dificultate, care să necesite interpretarea textului de lege în procedura reglementată de art. 519 din Codul de procedură civilă. Jurisprudența și opiniile teoretice ale instanțelor depuse în dosarul sesizării arată, în unanimitate, că Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 nu se opune demarării procedurii de executare silită prin poprire, inclusiv sub forma art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cu atât mai mult cu cât art. 3 din textul de lege menționat stabilește expres că „în cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silite potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie”.

55. Este evident, în accepțiunea opiniilor exprimate, că procedura execuțională de drept comun, inclusiv excepțiile prevăzute de Codul de procedură civilă ce țin de natura bunurilor urmărite, se aplică *in integrum* tuturor creanțelor supuse executării, prin urmare și celor care au intrat în sfera de reglementare a Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, neexistând nicio justificare pentru aplicarea trunchiată sau parțială a textului de lege.

56. Coroborarea art. 781 alin. (3) cu art. 727 lit. f) din Codul de procedură civilă și cu art. 224 din Codul de procedură fiscală, ce vizează tipul de bunuri mobile incorporale ce pot fi executate silit prin poprire, reprezintă exclusiv un aspect de aplicare a legii. Prin urmare, pentru interpretarea corectă a prevederilor legale în materia popririi creanțelor datorate către/de către organele fiscale, este suficient a se realiza analiza de conținut a normelor care guvernează natura fiscală a acestora, în corelare cu cele care reglementează dreptul comun în materie, pentru a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete la care norma juridică respectivă se referă și a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme.

57. Astfel cum s-a statuat constant în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept, în procesul aplicării legii, judecătorul este cel care trebuie să stabilească conținutul exact al normei puse în fața sa, din care trebuie să extragă esența aplicabilă la cazul concret. Rolul instanțelor de judecată este acela de a realiza o interpretare cazuală sau judiciară, care presupune ca, anterior soluționării cauzei, să se studieze circumstanțele particulare ale speței deduse judecării, să se realizeze calificarea juridică a cererii și, ulterior, interpretarea normei de drept și aplicarea acesteia, pentru emiterea actului jurisdicțional final (a se vedea Decizia nr. 16/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

58. Or, asemenea operațiuni de interpretare și aplicare a textului de lege la diferite circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu nu pot fi atribuite completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, ci revin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei, întrucât mecanismul procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere. În acest sens instanța este cea care trebuie să verifice dacă sumele de bani pe care creditorul le datorează debitorului se află sub regimul bunurilor neurmăribile, fiind din categoria celor de care debitorul nu poate dispune pentru sine.

59. Chiar dacă instanța de trimitere consideră că are a cerceta și în ce măsură creanțele indisponibilizate se pot compensa, în ipoteza în care părțile au obligații fiscale reciproce, se constată că aceasta nu a formulat o astfel de întrebare. Prin

urmare, în condițiile în care în sesizare nu s-au făcut trimiteri la dispozițiile art. 167 alin. (1) și (7) din Codul de procedură fiscală referitoare la compensarea creanțelor, orice demers din partea completului investit cu soluționarea sesizării de identificare a textului de lege neclar aplicabil în situația dedusă judecătii presupune o depășire a limitelor investiției, prin adăugarea de valențe noi în analiza sesizării, ceea ce legea nu permite, întrucât ar determina o judecată efectivă a cauzei, și nu un proces de interpretare a unui act normativ.

60. În plus, după cum s-a arătat anterior, analiza hotărârilor pronunțate și a punctelor de vedere exprimate nu oferă indicii privind probabilitatea apariției unei practici neunitare cu privire la executarea silită prin poprire a unei instituții bugetare, inclusiv în forma reglementată de art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în sensul că nu s-a înregistrat nicio opinie conform căreia

Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 ar împiedica inițierea unei proceduri de executare silită prin poprire, normele aplicabile fiind suficient de clare și previzibile pentru a nu genera dificultăți de interpretare.

61. În concluzie, în limitele sesizării stabilite prin întrebarea formulată de instanța de trimitere, se constată că aceasta nu are legătură cu problema litigioasă, că, prin conținutul ei, nu enunță o veritabilă chestiune de drept ce ar putea genera practică neunitară și care se impune a fi rezolvată în mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de art. 519 din Codul de procedură civilă, soluționarea cauzei presupunând aplicarea coroborată a textelor de lege incidente în materie. Pentru aceste motive, se apreciază că sesizarea nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 24.073/212/2014*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „În raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, titlurile executorii pronunțate împotriva unei structuri subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot face obiectul executării silite în maniera reglementată de dispozițiile art. 781 alin. (3) din Codul de procedură civilă?”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 martie 2018.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 093770